

ΤΑΧ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ - ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 10 ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ 1986

Υπεύθυνος έκδοσης: Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος, Σπ. Λάμπρου 79 - 453 33 Γιάννινα - τηλ. 0651 - 29896

Το Νομαρχιακό πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και η περιοχή μας

Στις 13 Γενάρη στην αίθουσα του πνευματικού κέντρου Ιωαννίνων συζητήθηκε και ψηφίσθηκε το νομαρχιακό πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έτους 1986.

Όπως τονίσθηκε και από τον κ. Νομάρχη το κύριο δάρος δόθηκε σε έργα αναπτυξιακού χαρακτήρα κυρίως. Από άλλους που πήραν το λόγο επιδοκιμάσθηκε και από άλλους αποδοκιμάσθηκε.

Από το πρόγραμμα μεταφέρουμε ορισμένες πιστώσεις που αφορούν τα γύρω χωριά μας.

- 1) Βελτίωση διατότητας οδού από Άγιο Αθανάσιο Ασπραγγέλων προς Ελάτη, Ανθρακίτη, Μπαλντούμα 5.000.000.
- 2) Καρπές Ζαγορίου: Εσωτερική οδοποιία 500.000
- 4) Ανθρακίτης: Κατασκευή: αρδευτικού έργου 1200000
- 4) Ελάτη: Διάνοξη δρόμου από θέση Παναγιά μέχρι

Μεσιονάχη 300.000.

- 5) Καλουτά: Κατασκευή ποτιστρών στη θέση «Ριζιανά» 350.000.
- 6) Μαννασή: Κατασκευή ποτιστρών στην θέση «Ριζιανά» 350.000.
- 7) Καβαλλάρι: Αποπεράτωση έργου άρδευσης στη θέση Χρούση 1.000.000.
- 8) Φραγγάδες: Κατασκευή ποτίστρας: 350.000 δραχ. Υπενθυμίζεται ότι τα τρία έργα που είχαν προταθεί από την Κοινότητα Δικόρφου και ήταν μεγάλης σημασίας αλλά δεν έτυχαν της χρηματοδότησης ήταν:
 - 1) Έργον ύδρευσης: 1.000.000
 - 2) Κατασκευή ομβροδεξαμενής εις θέση Σταυρό και διάνοξη δρόμου: 3.600.000
 - 3) Εσωτερική οδοποιία: 2.000.000.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σας καλεί στον Αποκριτικό χορό μας που θα γίνει την Κυριακή 16 Μάρτη στο εξοχικό κέντρο «ΔΕΙΛΙΝΑ». Κάρτες διατίθενται από τον κ. Γεώργιο Τοίνη τηλ. 21353. Τιμή κάρτας 850 δρχ.

Αναμνήσεις από το χωριό Γράφει ο Τόλης Σακελλαρίου

Πολλές φορές από τα λιθωσώρια των χρόνων, ξεθάφτω τις παιδικές μου αναμνήσεις. Ηλεκτρισμένος από τις περιγραφές του αγαπητού μου Δημήτρη Παπαγιαννόπουλου που αποτελεί για το χωριό μας ένα πετράδι, ένα πραγματικό διαμάντι. Εκείνη την εποχή ήταν πολύ περιορισμένα τα αγαθά στο χωριό. Θυμάμαι μαζεύαμε για τους φτωχούς αλεύρι με το πιάτο από σπίτι σε σπίτι. Αν μισοφορεμένα ρούχα ή παπούτσια έδινες σε κανένα φτωχό, σε θεωρούσε ευεργέτη!

Έχουμε πολλούς χωριανούς στην Αθήνα που πέρασαν και μεγάλωσαν στη φτώχεια. Σήμερα με την τιμότητα και εργατικότητα βρίσκονται πολύ ψηλά, κι' εγώ τουλάχιστον τους καμαρώνω. Όμως αυτά τα άτομα δεν έπαψαν να λατρεύουν το χωριό τους με επισκέψεις, δωρεές, εκδηλώσεις.

Σε όλους μας η σκέψη φτερουγίζει στα παιδικά μας διώματα, στη γη των πατέρων μας. Μετρημένες τότε οι χάρες και σπάνιες. Η πείρα λέει, όταν προσφέρεται κατά κόρο, δηλαδή με το τσουβάλι, χάνει την αξία του. Ο έρωτας τότε, ότι ευγενικό είχε να επιδείξει η νεανική παρθενία.

κότητα και η ανθρώπινη ύπαρξη, το σύνολο το θεωρούσαν αμάτρημα από αμάθεια. Θυμάμαι δυο ερωτευμένα παιδιά από τη Μανασσή, τον μακαρίτη Γιώργο Βακολίδη και μια πανέμορφη κιπέλλα του Γκόδελα, που κλέφτηκαν από αγάπη και τα κλείσανε στο σταθμό της χωροφυλακής! Τα σχολίαζαν οι γριές από τα πεζούλια του χωριού και τα κουτσομπλόεσαν. Το ερωτευμένο αυτό ζευγάρι παντρεύτηκε, έζησε πολλά χρόνια ευτυχισμένο. Ο Γιώργος πέθανε στις Ανατολικές χώρες. Ζήτησε προτού πεθάνει να ταφεί στο χωριό του. Τα θιώματα δλέπετε στα χωριά μας δεν παραμερίζονται εύκολα, ακόμα κι' όταν έρχεται ο θάνατος.

Βαρυχειμωνιά στο χωριό. Ήταν Χριστουγεννιάτικες μέρες. Τα χιόνια ξεπερνούσαν το μέτρο, τα κρύσταλλα γυαλίζουν στην σπαθιά χρεμασμένα στις στέγες των σπιτιών. Τα άτομα τότε ξεπερνούσαν τα 600 — τώρα 14 — ανοίγαμε δρόμο στα χιόνια για να πάμε στο σχολείο και την εκκλησιά. Τέσσερα μαγαζιά στο χωριό. Ο αξέχαστος Τάκης Λέκκος, ο επιλεγόμενος «Τσιουμποσλής». Δραστήριος (συν. στη σελ. 4)

Λαογραφικά δωδεκαήμερου

(Συνέχεια από το προηγ.)

Η Πρωτοχρονιά

Πριν ξημερώσει η Πρωτοχρονιά, πηγαίνουν στις θρύσες για να πάρουν νερό. Προσπαθούσαν ποιος θα το πάρει πρώτος, να το «κλέψει». Πηγαίνουν αμίλητοι, για να πάρουν όπως έλεγαν το «δουδονέρο». Στις θρύσες έριχναν βούτυρο, τυρί, γάλα και κέρματα. Το κάνουν αυτό για να τρέχουν τ' αγαθά όλο το χρόνο, όπως το νερό. Το πρωί δίνεται μεγάλη σημασία στο πρόσωπο που θα δουν πρώτο. Τόχουν σε καλό να δουν παιδιά, και καλόκαρδους ανθρώπους, και γι' αυτό φώναζαν από την προηγούμενη παιδιά να τους κάνουν «ποδαρικό». Την μέρα αυτή έφεραν στο σπίτι κλαδιά από κρανά για νάναι όλην το χρόνο οι νοικοκυραίοι γεροί και δυνατοί. Επίσης και μια μεγάλη πέτρα για νάναι το σπίτι γερό.

Έθιμο να γυρίζουν τα παιδιά στα σπίτια και να τραγουδάν τον Αι - Βασίλη δεν υπήρχε. Μεταξύ τους όμως έλεγαν:

«Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία,
Βαστάει κόλλα και χαρτί,
χαρτί και καλαμάρι.
Στην πατερίτσα ακούμπησε να πει την άλλη - θήτα
κι η πατερίτσα ήταν χλωρή
και πέταξε βλαστάρι
και στην κορφή του βλασταριού πέδονα φωλιασμένη».

Η Βασιλόπιττα

Η πίτα ήταν απαραίτητη για κάθε σπίτι. Αυτή δεν ήταν σαν τις πίτες που γίνονται σήμερα, αλλά συνήθως μια αλευρόπιττα ή κρεατόπιττα. Μέσα στην πίτα έριχναν το φλουρί ή λίρα. Πέρα απ' το φλουρί, έριχναν ξύλο από κρανά, για να δείξει ποιος θάνα ο πιο γερός, κλήμα αμπελιού για να πάνε καλά τη

χρονιά αυτή τα σπαρτά, σάλμα, για να υπάρχει το φωμί για να μη λείψει το γάλα. Την πίτα την κόβουν σε «φελιά», (κομμάτια), τρίγωνα. Για κάθε άτομο της οικογένειας θγάζουν από ένα φελί. Επίσης θγάζουν φελί για το σπίτι, το διός, τα ζώα, το μύλο, χωράφια.

Παραμονή Φώτων

Όπως ειπώθηκε και παραπάνω, τη μέρα αυτή τελειώνουν τα Δωδεκαήμερα. Αυτή η μέρα λέγεται του «Σταυρού» και αυτό γιατί τη μέρα αυτή βαφτίζουν το Σταυρό στα νερά. Αυτή τη μέρα φεύγουν οι καλλικάντζαροι, και γυρίζουν κάτω στη γη, όπου παραμένουν όλο το χρόνο. Απ' αυτή τη μέρα αρχίζει να επανέρχεται ο κανονικός ρυθμός στην οικογενειακή ζωή, που είχε διαταραχθεί από τα Δωδεκαήμερα.

Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι καλλικάντζαροι από τα θαλάσσια χαράματα της μέρας αυτής τραγουδάν:

— Άσπρος κόκκορας λαλεί
— Άφ' σ' τον να λαλεί
— Κόκκινος κόκκορας λαλεί
— Άφ' σ' τον να λαλεί
— Μαύρος κόκκορας λαλεί

— Άστε να φύγουμε
γιατί μας πήρε η μέρα
γιατί έρχεται ο τσιρλόπαπας
με το μπαγατσούλ' στο χέρ'.

Τη μέρα αυτή όπως είπαμε, βαφτίζουν τον Σταυρό, γίνεται ο αγιασμός. Έπειτα από τη λειτουργία ο παπάς φέρνει γύρα τα σπίτια φέλιντας, και ραντίζει όλα τα δωμάτια του σπιτιού. Ραντίζουνται επίσης τα υπόγεια, και τ' αχυρία. Στον παπά δίνονται χρήματα, που ρίχνονται στο μπαγατσούλι, που κουβαλάει ένα παιδί.

Αυτή την μέρα νηστεύουν. Αν είναι Σάββατο, τρώνε λάδι.

Τα Θεοφάνεια

Την άλλη μέρα ξημερώνει η γιορτή «του Φουτών». Γίνεται αγιασμός, και η νοικοκυρά κάθε σπιτιού πηγαίνει στην εκκλησιά κουβαλώντας ένα δοχείο, και παίρνει αγιασμένο νερό από την κολυμπήθρα. Με το αγιασμά, ραντίζουν τα δωμάτια του σπιτιού, χωράφια, και το θάζουν να παραμείνει όλο το χρόνο στο εικονισμα του σπιτιού. Αυτή τη μέρα λέγονται κυρίως από τα παιδιά και οι παρακάτω στίχοι:

«Σήμερα ν' τα Φώτα
καρκαλιέτ' η κόττα
πίσ' από την πόρτα
κι' έπεσε η πόρτα
και πλάκωσε την κόττα.

Σ' άλλα χωριά έχουν συνήθεια αυτή τη μέρα ν' αδειάζουν και ν' αλλάζουν τα νερά. Στο χωριό μας αυτό γίνονταν την άλλη μέρα, τ' Αι-Γιαννιού. Τότε άλλαζαν τα νερά, και τα παλιά τάρριχναν εκεί που ο παπάς πετούσε τα νερά απ' τα θαφτίσια.

ΤΑΚΗΣ ΣΤΟΛΟΒΙΤΗΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ

ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ζάννα Φιλοθέα	1000
Φρεγγίδης Αλέκος	1000
Τσαμένου Αρτεμισία	1000
Σακελλαρίου Μάνθος	1000
Ζαρίμπα Θέλιμα	1000
Γιώργος Τούλας	1000
Κοντογιάννης Κώστας	1000
Γράψα - Ματσοπούλου	
Αλεξάνδρα	500
Δούκας Χρήστος	500
Καραγιάννης Θεόφιλος	500
Βλάχου Θάλεια	250

ΡΙΖΑΡΕΙΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

Ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορίσιων στα πλαίσια μιας ευρύτερης σειράς ενημερωτικών διαλέξεων - συζητήσεων πάνω στα μεγάλα προβλήματα που αφορούν το Ζαγόρι, προσκάλεσε τον συμπατριώτη και μέλος του Δ)κού Συμβουλίου του Ριζαρείου Κληροδοτήματος κ. Άγγελος Κίτσος, που μίλησε στις 21.12.85 στην αίθουσα της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών, με θέμα: «Ριζαρείο Κληροδοτήμα και Ζαγόρι». Ο κ. Κίτσος, αφού πρώτα έδωσε ορισμένα ιστορικά στοιχεία για τους αδερφούς Ριζάρη και την πορεία της Ριζαρείου Σχολής, αναφέρθηκε διεξοδικά στην οικονομική διαχείριση του κληροδοτήματος και ανέλυσε τα έσοδα και τα έξοδα του κληροδοτήματος. Επίσης αναφέρθηκε στις ενέργειες που γίνονται ώστε ν' αξιοποιηθούν όλα τα ακίνητα της Ριζαρείου, ώστε να αυξηθούν τα έσοδα. Και δώ θα πρέπει να πούμε και να υπενθυμίσουμε, ότι ένα ποσοστό 30% ο των εσόδων του Ριζαρείου κληροδοτήματος, πηγαίνει στο Ζαγόρι, για τις ανάγκες του.

Μετά την ενημέρωσή του κ. Κίτσος ακολούθησε διαλογική συζήτηση με τους παρευρισκόμενους. Δυστυχώς όμως πολύ λίγος κόσμος παραδρέθηκε σ' αυτή τη συζήτηση, κι' ήταν ένα αυτό θέμα για όλο ο Ζαγόρι. Κι' ακόμα μελάντερο σημείο, η σχεδόν παντελής έλλειψη νέων ανθρώπων Ζαγορίσιων. Και οι προτροπές και τα οράματα του κ. Κίτσου για το «ανάστημα του Ζαγορίου», θρικόταν σε τριμμήρη αντίθεση και μόνο μελαγχολικά και πικρά χαμόγελα μπορούσαν να σχηματιστούν στα χείλη των ακροατών.

Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί και η παντελής αδιαφορία των φορέων του χωριού μας, κοινότητα και σύλλογος, για το τόσο καυτό αυτό θέμα.

Τάκης Παπαγιαννόπουλος

Η ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μια ωραία και πρωτοποριακή ιδέα του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, για τη γιορτή και το κόψιμο της πίτας στο χωριό, μας δρόμκε όλους μια μέρα του Δεκεμβρίου σύμφωνα.

Παρά τις δυσκολίες του καιρού, τις κάποιες επιφυλάξεις από μερικούς, για την πραγματοποιήση αυτής της ωραίας και καινούργιας πρωτοβουλίας για το ξεχασμένο Δίκορφο, μέσα στο καταιχισμό, δε μας εμπόδισε. Ξεκίνησαμε.

Κι' έτσι με ξεχωριστή ικανοποίηση και δυνατή θέληση τακτοποιήσαμε όλες τις απαραίτητες λεπτομέρειες που χρειαζόταν για μια πετυχημένη όσο το δυνατό εκδρομή — γιορτή μέσα στο Γενάρη.

Ήταν η πρώτη φορά που γινόταν αυτό, αλλά η αγάπη, η γλυκειά αγάπη για το χωριό μας νίκησε. Όλοι σχεδόν οι χωριανοί δεχτήκανε με χαρά τη σκέψη μας. Και την Κυριακή πρωί 12 Γενάρη μικροί και μεγάλοι δρεθήκαμε στο πρακτορείο που πάει για το χωριό. Οι τσάντες γεμάτες φαγώσιμα μισχομυρίζανε, αλλά η μυρωδιά της Ζαγορίσιας πίτας, που έβγαλε σιγά - σιγά μέσα απ' τις πατροπαράδοτες κατρώ πετσέτες, σου τρύπαγαν τη μύτη, λες κα είμασταν στην Χρυσάνθη (της Γάλλως) την πόρτα, ή της αξέχαστης Φάνας τον οδορό.

Πραγματικά νοσταλγική στιγμή, στιγμή πανέμορφη, που φέρνει αναμνήσεις που δεν ξεθωιάζουν στον χρόνο.

Με κρυφή χαρά ξεκίνησαμε άλλοι με το λεωφορείο κι άλλοι με τ' αυτοκίνητά τους για το χωριό.

Το αγαπημένο και ζηλευτό απ' όλους μας Δίκορφο. Στο κοιντό ταξίδι, μας συντροφεύει ο χειμωνιάτικος θαρρύς ουρανός της πόλης, αλλά αυτό δε μας εμπόδιζε να νοιώθουμε χαρούμενα, γιατί η ιδέα μας, το όνειρό μας γίνε-

ται πραγματικότητα. Χιονισμένα πλατάνια κι έλατα μας καλωσόριζαν, κι ένα Δίκορφο φορεμένο στα λευκά προβάλλει. Το ανεμισούρι μας δροσίζει καθώς κατεβαίνουμε και φτάνουμε στο μεσοχώρι, νοιώθουμε πραγματική συγκίνηση γεμάτη αναμνήσεις αλλά και μελαγχολία. Αναμνήσεις γιατί έχουν ριζώσει βαθιά στον καθένα από μας, μελαγχολία γιατί ένα Δίκορφο που σε μελούσε η νοικοκυροσύνη, η Ζαγορία και λουσύνη και αρχοντιά, σιγά - σιγά ξεψυχάει.

Οι χαρούμενες φωνές των παιδιών μας συνεφέρνουν κάπως απ' το περαστικό αυτό όνειρο και με πάντα πρώτο τον Αλέκο Πούρλη, μισχομυρίζοντας όπως είμαστε, χτυπάμε την καμπάνα μας να ρθούν οι χωριανοί. Αλήθεια, ναρθούν οι χωριανοί!

Και μπαίνοντας στην εκκλησιά, μπροστά σε δύο γριούλες όλο κι' όλο που ξαφνίζονται, γινώμαστε ένα από ευχές, με τα μανουάλια μπροστά στον Αι - Μηνά μ' αναμμένα κεριά να θυμίζουν καλές παρασμένες εποχές.

Με το αντιδωρο στο στόμα ορισκόμαστε στο παλιό καλό σχολείο μας, που σήμερα έχουμε το σύλλογό μας. Οι ετοιμασίες για τη γιορτή καθώς και οι ευχές απ' όλους μας για χρόνια πολλά και καλή χρονιά δίνουν και παίρνουν, χωρίς να ξεχνάμε και τον απαραίτητο χιονοπόλεμο. Αφού όλα ετοιμαστήκανε από μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, πήρε το λόγο ο εργατικός και αξιέπαινος Γιώργος Καρράς, που με ζεστά λόγια κι' ευχές έκοψε κατό το έθιμο τη βασιλόπιττα, μέσα σε χαρούμενη ατμόσφαιρα και πολλά χειροκροτήματα. Ιδιαίτερα συγκινητική στιγμή ήταν κατά το κόψιμο της πίτας, όταν βγάλαμε τα κομμάτια των τριών οικογενειών που μένουν πιστοί στη μοίρα

τους, προσμένοντας να ξαναδούν πίσω μια μέρα (αν ντεξούν στον καιρό) γερασμένα, αλλά αγαπημένα τους πρόσωπα. Μακάρι!

Συνεχίζοντας το κόψιμο της πίτας, το φλουρί, (που αντιστοιχούσε με χιλίες δρχ.), πήρε ο Φάνης Λέκκας του Τάκη. Ακολούθησε η τυχερή κόρη του Λάζαρου Λέκκου, Χαρούλα, που κέρδισε το κλήμα και μια μπουκάλια κρασί, η Ελένη Σιδάμου που κέρδισε την κλαρούδα κι' ένα μπουκάλι γάλα, συμβολικά δώρα. Το σάλμα στο Νικολάκη της Θέας Φρεγγίδης, και την κρανά η ίδια, για υγεία και δύναμη.

Το λόγο πήρε μετά ο παλιός και αγαπητός απ' όλους μας δάσκαλος Λάζαρος, που με φανερή συγκίνηση ευχήθηκε ανάμεσα στ' άλλα, η ώρα αυτή να είναι η αρχή για ένα καλό ξεκίνημα σ' όλους αγαπούς και θέλουν ολόψυχα το χωριό τους να ζήσει, γιορτάζοντας πάντα τις χρονιάδες τούτες μέρες οικογενειακά κοντά τους. Με τα τζάμια θελά απ' τα χνώτα μας, τις σόμπες να κάνει χωρίς σταματημό, και ο χιόνι να πέφτει με ζήλο, χάρη όπως οι παλιοί Δίκορφοίτες θέλουν να θυμούνται, ανοίξαν οι λαχανόπιτες, οι αλευρόπι-

τες, οι τυρόπιτες και οι κρεφτέδες έκαναν την εμφάνισή τους. Όμορφη αληθινά εικόνα! Η Δίκορφοίτικη ατμόσφαιρα μας άνοιξε πιο πολύ την όρεξη για φαγητό, καθώς το κρασί που έτρεχε άφθονο (έστω και ξένο) στα ποτήρια μας, θύμιζε νοσταλγικά παρασμένους καλούς καλούς καιρούς. Μέσα σ' αυτή τη γεμάτη θύμηση ατμόσφαιρα δεν έλειψε βέβαια το γλέντι. Ένα γλέντι με Ζαγορίσιους χορούς, που με πρωτοστάτη τον πάντα ορεξάτο και μερακλή Λάζαρο Λέκκο χορεύοντας, τι άλλο, «σεδντά» και «κρά δασκάλα».

Μας έφερε πίσω νοερά και τρελλά γλέντια, παραμονές πανηγυριών. Ακολούθησαν χορεύοντας όλοι σχεδόν οι χωριανοί μέχρι νωρίς το απόγευμα, χωρίς να λείψουν φυσικά και οι απαραίτητες αναμνηστικές φωτογραφίες, τόσο στη διάρκεια της γιορτής, όσο και έξω στο μεσοχώρι.

Παίρνοντας το δρόμο του γυρισμού με συντροφιά τις ζωντανές ακόμα εικόνες και στιγμές που ζήσαμε να μας οδηγούν πάντα στον τόπο που αγαπήσαμε, που νονέσαμε και που θα θέλαμε να γυρίσαμε μια μέρα όλοι μας κοντά τους.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΥΚΑΣ

Οικονομικός Απολογισμός εφημερίδας

ΕΕΟΔΑ	
Κόλλες και μελάνη φωτοαντιγραφικού μηχανήματος	13.912 δρχ.
Τιμή τυπογραφείου	17000 δρχ.
Τιμή εφημερίδα	3954
ΣΥΝΟΛΟ	34866 δρχ.
ΕΣΟΔΑ	
Από εισφορές χωριανών και φίλων	22700 δρχ.
Ενίσχυση από τον Εξωοικονομικό Σύλλογο	5000 δρχ.
Υπόλοιπο από το 1984	3500 δρχ.
ΣΥΝΟΛΟ	31200 δρχ.

Κοινωνικά και άλλα

● Καμιά κοινωνική κίνηση αυτή την εποχή, κι έτσι σ' αυτό το φύλλο οι ειδήσεις μας θάβναι λίγες. Καρδιά του χειμώνα βλέπετε, και τίποτα δεν κουνιέται.

● Μεγάλη επιτυχία είχε το κόψιμο της πίτας του Συλλόγου μας στο χωριό, μέσα στα χιόνια. Πρώτη φορά δε, εκτός από τους χορούς, είχε μια εκδήλωση του συλλόγου τέτοια μαζικότητα. Ένα λεωφορείο τριανταδυάρι, δεν έφτάσε για τον κόσμο, και άλλοι ανέβηκαν με τ' αυτοκίνητά τους, μερικοί δε γύρισαν πίσω εξ' αιτίας του δρόμου.

● Η μεγάλη επιτυχία της πίτας, νομίζω ότι πρέπει να βάλει σε σκέψεις το Δ.Σ. του Συλλόγου, για τη συνέχιση, και τη διοργάνωση πιο συχνών τέτοιων εκδηλώσεων, ώστε να μην αφήσουμε το χωριό μας έρημο, και το σκεφτόμαστε μόνο το καλοκαίρι. Ήδη συζητάται μια εκδρομή στο χωριό για την Καθαρά Δευτέρα. Ελπίζουμε νάχει την ανάλογη συνέχεια.

● Δεκάρα τσακιστή δεν πήρε το Δίκорφο από το Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για το 1986. Δόθηκαν μόνο 5.000.000 δρχ., της 42ης επαρχιακής οδού για τη βελτίωση δατότητας ('Αγιο Αθανάση - Μπαλντούμα). Ελπίζουμε μόνο τα έργα αυτά να μην αρχίσουν από Μπαλντούμα προς τα δω.

● Διαμαρτυρία προς τον κ. Νομάρχη για την κατάσταση του δρόμου έκανε ο κ. Τόλης Σακελλαρίου.

● Και μια και μιλάμε για τον Τόλη Σακελλαρίου, από το τεύχος αυτό, αρχίζει τακτική συνεργασία με την εφημερίδα μας. Ελπίζουμε η κίνησή του αυτή, να δρει μιμητές.

● Νέα από την Αθήνα δεν έχουμε κανένα. Χάθηκε ο κόσμος βρε παιδιά να μας σέλνετε κάποια ανταπόκριση απ' αυτού κάτω;

● Μη σκοτώνεστε παιδιά. Όλοι θα πάρετε. Ναι για τα ημερολόγια του συλλόγου μιλάω. Απ' όλο τον κόσμο, τον εκτός Γιαννίνων, ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ δεν ζήτησε ημερολόγιο. Φοβερό ενδιαφέρον για το Σύλλογο.

● Προς το Δ.Σ. του Συλλόγου απευθύνονται. Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, μας πληροφορούσατε ότι θα δινόταν στη δημοσιότητα ονόματα μελών που χρωστάνε συνδρομές, και ότι θα παρθούν μέτρα. Όμως μέχρι στιγμής δεν βλέπουμε τίποτα. Τί έγινε, μήπως ξαφνικά ξεπλήρωσαν όλοι τις υποχρεώσεις τους;

● Επιτέλους πήραμε μια απάντηση από το Κοινοτικό Συμβούλιο. Επειδή όμως υπάρχει πολλή επίκαιρη ύλη, θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος.

● Ο Βαγγέλης ο Μητσόπουλος, μας έστειλε τρία ποιήματά του. Επειδή έχουμε πολλή επίκαιρη ύλη, θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο μας. Πάντως τον ευχαριστούμε.

● Και μην ξεχνάτε: Όλοι στον Αποπριετικό χορό του Συλλόγου μας, την Κυριακή 16 Μάρτη στο εξοχικό κέντρο «ΔΕΙΛΙΝΑ».

● Το τραπέζι στους μικρούς χορευτές μας, έκανε ο Δ.Σ. του Συλλόγου μας, στο εξοχικό κέντρο «Δειλινά», τη μέρα των Φώτων. Ήταν μια πολύ ωραία πρωτοβουλία, που σκόρπισε ενθουσιασμό στα παιδιά, και ήταν κατά κάποιο τρόπο μια επιδράση για τον κόπο των παιδιών.

Προβολή διαφανειών

Όπως είχε αναφερθεί και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, το καλοκαίρι έγινε στο χωριό μια προβολή σλάιτς από τον κ. Σακελλαρίου. Λίγες μέρες πριν το πανηγύρι της 29ης Αυγούστου, ο Τόλης Σακελλαρίου πραγματοποίησε μια επιθυμία, τόσο δική του όσο και των περισσότερων συγχωριανών μας, κι έκανε την προβολή αυτή στο μεσοχώρι του χωριού. Έτσι στις 26 Αυγούστου στις 8 το βράδυ, η πλατεία σιγά — σιγά γέμιζε, ο κ. Σακελλαρίου έτοιμος και η προβολή αρχίζει. Τα θέματα που προβλήθηκαν ήταν εικόνα από τα Ζαγοροχώρια, αναμφιβόλα εξαιρετικές και που φανέρωναν όλο το μεγαλείο του Ζαγοριού μας, εικόνες από τα ταξίδια του κ. Σακελλαρίου στη Βουλγαρία και Ρουμανία, καλοκαιρινές εικόνες από διάφορες περιοχές, καθώς και φωτογραφίες παλιές και νέες. Αίσθηση, καθώς και χιουμοριστικά σχόλια, προκάλεσαν οι διαφάνειες από το χωριό, και τα ντόπια, αρσενικού και θηλυκού γένους «φωτομοντέλα». Η προβολή των διαφανειών συνοδεύονταν κι από μουσική υποπόκριση, ανάλογη του θέματος που προβαλλόταν κάθε φορά. Η προβολή κράτησε περίπου μιάμιση ώρα, και πραγματικά το ενδιαφέρον των χωριανών ήταν μεγάλο. Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Σακελλαρίου και ας ελπίσουμε ότι το ενδιαφέρον, και το δικό του και των χωριανών, δεν θα μειωθεί ως τ' άλλο καλοκαίρι. Και ίσως θάπρεπε τέτοιες προβολές να εντάσσονται σ' ένα ευρύτερο πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων που θα γίνονται στο χωριό το καλοκαίρι. Πρόταση για τα υπ' όψη του συλλόγου.

Γεωργία
Παναγιάννοπούλου

Αναμνήσεις από το χωριό

συνέχεια από σελ. 1

και ζωντανός άνθρωπος. Ο Δημητρουλής με το δυνατό γέλιο και το μόνιμο στριφτό τσιγάρο στα χείλη. Ο Τσούγιας με το τσίπουρο στο ζωνάρι. Ο μπάρμπα - Σάββας που τα μάτια του από το ρακί ήταν κατακόκκινα και παραμορφωμένα. Από τις γυναίκες γριές, την Σοφία, την Νίτσα και Φροσύνη του Ζάννα, τη Χαρίσενα, τη Μπουρντάρω τη Μάτσιου, τη γιαγιά μου Ρίνα με τα μεγάλα εκφραστικά της μάτια, και παντός τη Νίτσα την Πανάγιω την Κουτσοχέρα. Αυτή ήταν ιδιόρρυθμος και ιδιότυπος άνθρωπος, ζούσε ολομόναχη στο σπίτι της απέναντι από το δικό μας. Όταν την έλειναν τα χιόνια, εγώ έπαιρνα το φτυάρι που φούρνιζε η μιάνα μου το ψωμί και τις άνοιγα το δρόμο. Η Νίτσα ένα σωρός ευχές «χώμα να πιάνεις, και μάλαμα να γίνεται». Όταν όμως της χάλαγα το χατήρι και σταματούσα το άνοιγμα, με περιέλουζε με κατάρες, όπως «Τόλη να μη σε βρει του χρόνου». Θυμήθηκα τώρα που γράφω και τον μακαρίτη τον Γιάννο Κοντογιάννη. Χρόνια επίτροπος στην εκκλησιά που σε άγνοιά του, μετέτρεψε την παμπάλαια και ιστορική κατασκευή της σε μοντέρνα. Που να ήξερε ο καυμένος ότι σήμερα το παραδοσιακό αποτελεί ένα θησαυρό, γι' αυτούς που το αντιγράφουν ή το διατηρούν. Τί να πρωτοθυμηθεί κανείς από εκείνον τον ωραίο κόσμο που ζούσε μια ήρεμη και φυσιολογική ζωή. Αλλά θα συνεχίσουμε στην επόμενη έκδοση.